

BÌNH LUẬN CHUNG SỐ 11

ĐIỀU 20*

1. Không phải tất cả báo cáo của các điều cung cấp đầy đủ thông tin về việc thi hành Điều 20 của Công ước. Theo bản chất của Điều 20, các có trách nhiệm thực thi các biện pháp pháp lý cần thiết để cấm những hành động đã nêu ra trong Điều này. Tuy nhiên, các báo cáo quốc gia đã cho thấy rằng một vài quốc gia đã chẳng những không có những quy định pháp luật mà còn không có bất kỳ nỗ lực nào để ngăn cấm những hành động đó. Hơn thế, nhiều báo cáo cũng không đưa ra được đầy đủ thông tin về những quy định pháp luật và tập quán của quốc gia mà có liên quan đến Điều này.
2. Điều 20 quy định rằng bất kỳ hành động tuyên truyền chiến tranh hay cổ vũ sự hận thù dân tộc, chủng tộc hay tín ngưỡng nhằm kích động sự phân biệt đối xử, thù địch hay bạo lực phải bị luật pháp nghiêm cấm. Theo quan điểm của Ủy ban, những cấm đoán này không mâu thuẫn với quyền tự do biểu đạt quy định ở Điều 19, bởi quyền tự do biểu đạt gắn liền với những trách nhiệm đặc biệt. Sự ngăn cấm nêu ở Khoản 1 Điều 20 áp dụng với tất cả các hình thức tuyên truyền mà đe dọa hay kích động sự hiếu chiến mà trái với Hiến chương Liên hợp quốc, trong khi quy định ở Khoản 2 hướng vào việc ngăn chặn những sự tuyên truyền cổ vũ cho hận thù dân tộc, chủng tộc, tôn giáo mà kích động sự phân biệt đối xử, sự thù địch hay bạo lực, cho dù những hành động đó có tác động đến tình hình bên trong hay bên ngoài của quốc gia liên quan. Tuy nhiên Điều 20 không ngăn cấm việc ủng hộ quyền độc lập, tự quyết của các dân tộc phù hợp với Hiến chương Liên hợp quốc. Để thực hiện Điều 20, các Quốc gia cần quy định rõ trong pháp luật rằng việc tuyên truyền và ủng hộ như đã nói ở trên là trái pháp luật và quy định những chế tài với những trường hợp vi phạm. Ủy ban khuyến nghị rằng các mà chưa thực thi các biện pháp như vậy cần xúc tiến thực hiện để hoàn thành trách nhiệm như đã nêu trong Điều 20.

* Phiên họp thứ 19 (1983)

